

2/1979zach

wystawa fotografii
EDWARDA HARTWIGA

*

W MOIM ŚWIECIE

2/79

CENTRALNE BIURO
WYSTAW
ARTYSTYCZNYCH
ZWIĄZEK
POLSKICH ARTYSTÓW
FOTOGRAFIKÓW

Wystawa fotografii

EDWARDA HARTWIGA

„W moim świecie”

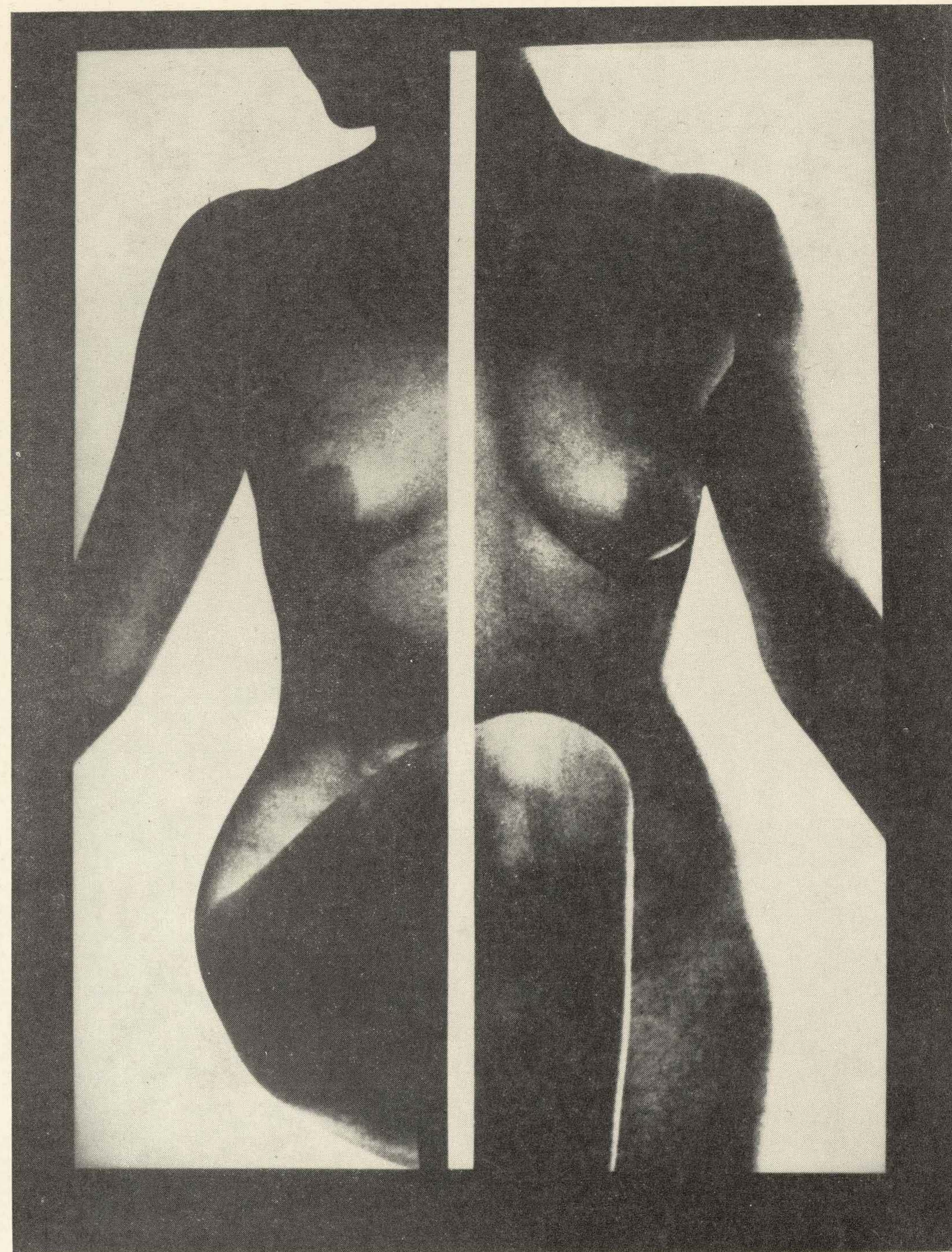
marzec 1979

Warszawa „Zachęta”
pl. Małachowskiego 3

Wystawa obejmuje
około 200 fotogramów.
Pierwsza część
to prace
z lat 1925 — 1939,
druga część
obejmuje prace
z ostatniego okresu.
Ponadto prezentujemy
18 albumów autorskich.

Fotografia — sztuka realiów i codzienności — dzisiaj dopiero w pełni potwierdza wypowiedziane przed stu-
leciami słowa Dürrera o powstawaniu każdego dzieła
sztuki — nowej rzeczywistości zrodzonej z „nasiąkania
przedmiotem”. ...Fotografia sprowadzona do umiejęt-
ności wyboru, selekcji, twórczej interpretacji fragmen-
tów otaczającej nas rzeczywistości, dopiero wówczas
staje się sztuką, gdy w prezentowanych dziełach odnaj-
dujemy stosunek fotografika do ukazywanej codzien-
ności i realiów, jego osobiste przeżycie i zaangażowa-
nie, jego zdolność widzenia i transponowania świata.
Gdy wreszcie w dokumentalnej warstwie fotografii po-
trafimy dostrzec i odczytać artystyczny komentarz auto-
ra do bogatej, powikłanej rzeczywistości. Te wszystkie
elementy — prawdę, siłę oddziaływania, oryginalność
i wnikiwość spojrzenia, niezwykłą umiejętność wywoły-
wania u widza wzruszeń, aprobaty, gniewu, zadumy, re-
fleksji nad tym czym jest życie, otaczający nas pełen
sprzeczności świat — odnajdujemy w twórczości Edwar-
da Hartwiga, twórcy, który z rzadko dziś spotykaną
konsekwencją, od przeszło czterdziestu lat pozostaje
wierny kręgowi spraw i problemów, zamykających się
w Dürrerowskim określeniu funkcji sztuki...

Wszystkie artystyczne poszukiwania, odkrycia, doko-
nania, pasje zamyka Hartwig w jednym wielkim temacie.
Jest nim człowiek, jego zmagania z życiem, osobiste,
pełne uczucia komentowanie świata, zachwyty dla pej-
zażu, ulotności chwili, którą z takim mistrzostwem po-
trafi uchwycić. Dzięki temu mistrzostwu, techniczna per-
fekcja nie wybija się na pian pierwszy, choć twórca
szuka nowych środków technicznych, rozumie potrzebę
podejmowania wciąż nowych rozwiązań formalnych, nie
pozostając obojętnym na aktualne tendencje współczes-
nej sztuki światowej. Z tego dorobku jednak twórczo
korzysta w sposób całkowicie samodzielny, wzbogaca-
jący wypracowywaną od lat własną indywidualność
artystyczną.

Wierny swej fascynacji operowania czernią i bielą, po-
trafi więcej powiedzieć o bogatym pięknie pejzażu,
o tajemnicy kobiecego ciała, o zmieniającej się twarzy
człowieka, niż niejeden twórca operujący pełną paletą

barw. W krajobrazach, w pejzażu Hartwig nie szuka
dziwności, poszukuje fragmentu o takim natężeniu zwy-
kłości, które podnosi go do rangi uogólnienia. Chwyta
ten ułamek sekundy, w którym zwykły „codzienny” pej-
zaż zaczyna błyszczeć jak drogocenny kamień. Pogma-
twane, połamane konary i łodygi drzew, typowo polskie,
sfalowane poletka, spokojne i przedburzowe groźne
pejzaże morskie, wyczuwalna srebrzystość wody i zam-
głony pejzaż z ptakiem, zderzenie chorego konaru
i kobiecej twarzy przysłoniętej maską z sękatą kory,
pejzaże — krajobrazy smutne, smętne, szarajosienne.
A w nie wpisany człowiek, ludzkie uczucia, namiętności,
symbolika egzystencji człowieczego losu, która przywo-
łuje na myśl tradycje polskiego malarstwa, ale także
klimat dzieł Felliniego czy Antonioniego.

To tropienie prawdy jacy naprawdę jesteśmy, mimo róż-
nych chętnie wkładanych masek, to głęboka wiedza
o ludziach-manekinach, ludziach będących czasami
zwykłymi kartami w grze... To także dociekliwość, dzięki
której dzielimy z autorem wzruszenie, podziw, negację,
radość i smutek, uczucia, jakie codziennie towarzyszą
nam przy oglądaniu i komentowaniu świata, jego po-
wikłań i sprzeczności. Warto wgłębić się w te obrazy,
pełne wieloznacznych treści, doznań i przeżyć. Pełne
ludzkiego piękna i poezji zrodzonej przez codzienność.

KIRA GAŁCZYŃSKA
(Fragmenty występu z albumu:
Edward Hartwig, Wariacje fotograficzne,
Warszawa 1978)

EDWARD HARTWIG jest jednym z założycieli Związku Polskich Artystów Fotografików, członkiem honorowym ZPAF i FIAP oraz licznych towarzystw fotograficznych w kraju i za granicą.

W latach 1969—1974 pełnił funkcję członka Międzynarodowej Komisji Artystycznej FIAP. Wiele lat był wiceprezesem ZPAF od spraw artystycznych i przewodniczył Komisji Artystycznej. Uczestniczył w pracach Sekcji Wydawniczej i wydawniczych „Almanachu fotografii polskiej”. Od 1930 r. bierze udział w wystawach w kraju, międzynarodowych i fotografii polskiej za granicą na których otrzymywał medale i wyróżnienia. Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju, m. in.: Lublin 1945; Warszawa Kordegarda 1955, 1957, 1970; Zachęta 1959, 1972; za granicą: Paryż (dwukrotnie), Bordeaux, Bruksela, Ateny, Amsterdam, Turyn, Mediolan, Londyn, Berlin (NRD), Drezno, Linz, Hamburg, Praga (dwukrotnie), Bratysława, Ostrawa, Pardubice, Nowy Sad, Budapeszt, Bukareszt, Kijów, Kiszyniów, Chicago i inne miasta USA. Kilkakrotnie na zaproszenie uczestniczył w wystawach „10 fotografików świata” oraz „10 wielkich fotografików FIAP” z okazji jubileuszowego kongresu FIAP w Padwie. Wielokrotnie uczestniczył w międzynarodowych kongresach jako przedstawiciel ZPAF, brał udział w pracach międzynarodowych jury na plenerach twórczych. Od wielu lat związany z amatorskim ruchem fotograficznym w kraju i za granicą. Jest laureatem nagrody m. st. Warszawy za wybitne osiągnięcia w dziedzinie fotografii, 1961; nagrody Ministra Kultury i Sztuki, 1965; odznaczony medalem miasta Bordeaux za całokształt twórczości fotograficznej, 1968; medalem olimpijskim za fotografię sportową w Rzymie.

AUTOR ALBUMÓW FOTOGRAFICZNYCH:

„Lublin”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa 1955

„Łazienki”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa 1957

„Kazimierz nad Wisłą”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa 1958

„Fotografika”, wyd. Arkady, Warszawa wyd. I 1958 (wersja polska, angielska, niemiecka), wyd. II 1960

„Moja ziemia”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa 1960

„Akropol” (z T. Sumińskim), wyd. Arkady, Warszawa 1962

„Kraków”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa, wyd. I 1965, wyd. II 1969, wyd. III 1978

„Pieniny”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa, wyd. I 1963, wyd. II 1966

„Kulisy teatru”, wyd. Arkady, Warszawa 1969

„Fotograficy świata E. Hartwig, wyd. Odeon, Praga 1966

„Warszawa”, wyd. Sport i Turystyka, Warszawa, wyd. I 1974, wyd. II 1978

„Koncert w Żelazowej Woli”, wyd. Arkady, Warszawa 1975

„Łowicz”, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1975

„Edward Hartwig — wariacje fotograficzne”, Krajowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1978

„Edward Hartwig — tematy fotograficzne”, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1978

Projekt ekspozycji: CZESŁAW WIELHORSKI

Opracowanie graficzne folderu i redakcja techniczna:

MIROSŁAW WINIAREK

Redakcja: HELENA SZUSTAKOWSKA

Wydawca: Centralne Biuro Wystaw Artystycznych

WDA — Zakład Typo. Zam. 4060. Nakł. 400. C-88.

Cena zł 5.—